

[Niels Andersen.]

konservativ regering. Det tjener ikke noget som helst fornuftigt formål på den måde at vildlede befolkningen.

I forbindelse med de problemer, jeg her er inde på, er naturligvis også skatteproblemerne meget aktuelle. Der er i dag blevet talt meget om dette spørgsmål; man har således nævnt, at mellemstanden bliver forholdsvist for hårdt beskattet, og der er heller ikke tvivl om, at med det skattesystem, vi har i dag, beskattes merindtægter urimeligt. Progressionen i dansk skattelovgivning har haft uheldige virkninger, har hæmmet initiativet og taget arbejdslysten fra folk. Vi må prøve på, om ikke vi kan tilvejebringe en lovgivning på det skattemæssige område, som medfører en proportional beskatning for almindelige arbejdsindtægter. Det er jo helt urimeligt, at den sidst tjente krone, som hidrører fra almindeligt arbejde, skal beskattes meget hårdere end den først tjente.

Vi er derfor af den opfattelse, at hvis der virkelig kan tilvejebringes en lovgivning på dette område, der afskaffer den urimelighed, som progressionen er, vil man medvirke til i meget høj grad at sætte produktionen og produktiviteten i vejret, fordi det så kan betale sig at bestille noget. Den progression, vi har haft i den hidtil gældende lovgivning, har jo netop virket på den måde, at man ikke har ønsket at tage overarbejde, at man ikke har ønsket at gøre sig særlige anstrengelser for at øge sin indkomst. Vi må væk fra disse uheldige følger af progressionen.

Så vidt jeg har kunnet forstå, er der på dette område meget stor enighed mellem den højtærede finansminister, det ærede medlem hr. Poul Møller, det ærede medlem hr. A. C. Normann og mig. Der skulle jo i virkeligheden være basis for at komme frem til en fornuftig lovgivning på dette område. Såfremt vi skal frem til en skattepolitik, hvor vi opererer med en proportional beskatningsprocent inden for visse rammer, det vil sige inden for almindelige arbejdsindtægter, forudsætter det naturligvis, at man får et fradrag først i sin indkomst, som man kan kalde et eksistensminimumsfradrag, således at denne proportionalbeskatning først skal gælde, efter at dette fradrag har fundet sted, og så for resten af indkomsten.

Det er de tanker, jeg gerne vil kaste ind i den aktuelle skattedebat, og som jeg gerne vil medvirke til at fremme, så at vi virkelig kan få de eksisterende problemer løst på en fornuftig måde. Det ville forenkle hele vor skattelovgivning, det ville give en større forståelse af de skatteproblemer, der foreligger.

Der er en ting mere, som jeg tillægger overordentlig stor betydning, og det er, at en sådan proportional beskatningsprocent vil være et aldeles glimrende barometer for den til enhver tid siddende regering. Hvis beskatningsprocenten steg, ville den siddende regering jo meget let få det så varmt, at den ikke kunne blive siddende efter et valg. Jeg tror ikke på, at der vil være nogen regering, der vil driste sig til at få den proportionale beskatningsprocent til at stige. Derimod vil enhver regering bestræbe sig på at få den til at falde, på at få barometret til at falde. Derfor vil jeg gerne opfordre til, at man fører dette barometer ind i dansk skattelovgivning.

Jeg skal dernæst knytte nogle bemærkninger til de foreliggende forslag om husleje- og boligstøttelovgivningen.

De restriktioner, der har været gældende på dette område, blev indført i 1939. Der har siden 1939 fundet nogle enkelte lapperier sted af denne lovgivning, men der har i virkeligheden ikke været nogen regering, lige meget om den har været socialdemokratisk, var udgået fra venstre eller var venstre-konservativ, som har haft mod eller vilje til at ajourføre denne lovgivning. Vi har alle sammen skældt ud over, at vi havde disse huslejerestriktioner, som hindrede os i at komme frem imod et frit boligmarked, og som hindrede os i at få afskaffet statsfinansieringen, men man skal gøre sig klart, at der ikke har været nogen regering, som har haft evnen til at gennemføre en lovgivning derom.

Det er nu faldet i trekantregeringens lod at skulle føre en sådan lovgivning igennem, og selvfølgelig er det uhyre vanskeligt at gøre dette helt rigtigt oven på så mange års opretholdelse af noget forkert. Man burde efter min opfattelse have begyndt en afvikling af hele denne lovgivning umiddelbart efter krigens ophør i 1945. Da ville det have været lettere. Selvfølgelig er det svært at gennemføre denne lovgivning i